

SEÇİMLERİN ve SON SEÇİMİN ARDINDAN SADE VATANDAŞ OLARAK DÜŞÜNDÜKLERİM

İlk defa bana göre siyasi değil ama yazımın başlığına göre de siyasi olarak algılanabilecek bir yazı kaleme alıyorum. Umarım meramımı yanlış anlamaya ve algılamaya mahal vermeden anlatabilirim.

Batıdaki yüz yıl savaşlarını hatırlarsınız. Yüzyıl savaşlarında akıtılan kan, mezhep savaşları yüzündendir. İslam dünyasında Kerbela hadisesinden sonra oluşan sunni ve şii mezhepler arasındaki kavgaları ve akıtılan kanları düşünün. Salim bir kafa ile düşünüldüğünde dün yapılan ve günümüzde de halen yapılmakta mezhep kavgalarının ne kadar anlamsız olduğunu görürüz. Mezhepler konusunu öğrencilerime anlatırken hep şu misali vermişimdir. Maksat Manisa'nın bağrını yasladığı spil dağının zirvesi at alanına çıkmak ise buraya Kemalpaşa tarafından, Manisa ağlayan kaya tarafından, Karaoğlanlı tarafından çıkan yollardan biriyle atalanına çıkabiliriz. Buraya çıkmak isteyen kardeşimiz, kendisine göre hangi yoldan çıkmak isterse terçihini ona bırakalım. Bunun için "İlle de ağlayan kaya tarafından çıkacaksın" dersek, aramızda kavga ve münakaşanın çıkmayacağına kimse garanti veremez.

Mezhep de kelime anlamıyla "**görüş, tutum, fikir, takip edilen yol**" anlamına gelir. Terim olarak da "**kendi içinde tutarlı bir metod ve düşünce sistemine sahip olup belli fikir ve şahıslar etrafında oluşan hareketlere verilen isimdir.**" Kısacası mezhep de Allah'a giden bir yoldur. Kul da Rabbi'ne kavuşmak için hangi yolu tercih ederse varsın oradan yoluna devam etsin. İlle de "**benim mezhebimin yolunu izleyeceksin**" dayatmanın hiç bin mantığı yoktur.

Partiler de ülkesini kalkındırmak, milletine hizmet etmek amacıyla aynı fikir ve misyonda olan insanların bir araya gelerek seçimle iktidara gelmek için belli fikirler dahilindeki teşkilatlanmalarına "**Parti**" diyoruz. Mezheplerin amacı kendilerine göre doğruluğuna inandığı, doğru yol olarak gördüğü yoldan Rabbi'ne kavuşmak, partiler de fikirlerinin doğruluğunu savunarak, halkı inandırarak seçim yoluyla iktidara gelmektir.

Bütün dünyada olduğu gibi bizde de seçimler en heyecanlı, en hadiseli geçen günlerdir. 24 Haziran da çok şükür kazasız belasız bu heyecanı doruk noktasıyla yaşadık. Fakat şunu özellikle belirtmemiz gerekir ki torunlarımızın torunları, gelecek nesillerimiz boyunca hepimiz bir gemide uzun yolculuğa

çıkmiş insanlarız. Gemi bizimdir. Hedefimiz de geminin rotası ne kadar başka olursa olsun aynıdır. Rota üzerinde düşüncelerimiz başka başka olabilir. Kimimiz kuzeyden, kimimiz güneyden, kimimiz doğudan, kimimiz batıdan geleceğe varmanın daha kolay olacağını düşünebiliriz. Fakat gemiyi yolundan alıkoymaya veya içinde bizimle beraber bulunanlara, mezheplerde olduğu gibi sırf bizden farklı düşünüyorlar diye kızmağa, onlardan nefret etmeye hakkımız yoktur. Zaman zaman farklılığımız zenginliğimiz diye övünüyorsak, farklı düşünceler de zenginliğimiz olmalıdır. Ama farklı düşüncelerimizden dolayı birbirimizi horlamayalım, küçümsemeyelim. İnanın ki farklı düşünceler, olumsuz eleştiriler bile insanın ufkunu genişletiyor. Türkiye genelinde Cezaevlerinde, üniversitelerde, liselerde ve halk eğitimlerde eğitim semeri ve konferanslar veriyorum. Denizli anadolu güneşi, Bergama manşet kuzey ege tv, Yeni Manisa gazetesi ile Manisahaber ajansı internet sitelerinde yazılar yayorum. Yukarıda da söz ettiğim gibi olumlu dönüşlerden ziyade olumsuz eleştiriler daha çok hoşuma gidiyor. Onlar vasıtasıyla çalışmalarım daha da olgunlaşıyor.

Her insanın değişmeyen temel bir ihtiyacı vardır. O da takdir edilmek, beğenilmek, ve adam yerine konulma ihtiyacıdır. Bu ihtiyacı dozunda bırakmazsak başkalarına değil, kendimize aşık bir insan olursak ve “ ENEMİZE” tapınır hale gelirsek büyüyeceğimiz yerde küçülürüz. Diyojen’e somuşlar : **“Sen mi daha değerli bir alimsin, yoksa Eflatun mu?”** Diyojen: **“ Ben un gibiyim ama Eflatun altın gibidir.”**

Aynı şeyi dinler de öğütlemektedir. **Fussilet : 34” İyilikle kötülük denk değildir. Sen kötülüğü en güzel olanla defet. Bir de bakmışsın ki, seninle arasında düşmanlık olan kişi sanki sıcacık sir dost oluvermiş.”**

Peygamberimiz : “ Nefsiniz için sevdiğiniz şeyi kardeşiniz için sevmedikçe , hiç biriniz mü’min olamazsınız.”

Budizm: “ Sana acı veren şeyle başkalarını incitme” Buda

Yahudilik: “ Sana ızdırıp veren şeyi başkalarına yapma” Teevrat

Hiristiyanlık: “ İnsanların senin için yapmalarını istediğin herşeyi sen de onlar için yap.” Matta incili.

Konfüçyüs:" Sana başkalarının yapmasını istemediğin şeyi başkalarına yapma"

Hinduizm:" İşte en yüksek kanun budur. Sana yapımsanı sevmediğin şeyi başkalarına yapma"

Taizm:" Komşunun kazıncını kendi kazancın gibi, onun zararını kendi zararın gibi kabul et"

Zerdüştlük: " Yalnız kendisi için kötü olan şeyi komşusuna yapmayan insan iyi insandır."

Görüyorsunuz dinimiz kötülüğü iyilikle def etmemizi istediği gibi hak ve batıl bütün dinler kerdeşliği, karşılıklı yardımlaşmayı kendimizden ziyade muhatabımızın iyi olmasını ve ona iyi davramamızı sağlık vermektedir.

Birbirimizi sevmeden birbirimizi anlayamayız.

Hal böyle iken her seçimde olduğu gibi, 24 Haziran seçimlerine girerken de başta siyasi parti liderlerimiz olmak üzere taşradaki siyasilerimize kadar birbirlerine olan hitaplarını bazen yüzümüz kızarak dinledik. İnanç bakımından aralarında asgari değil, azami müşterekliği olan kardeşlerimiz millete kardeş olmayı, bir ve beraber olmayı öğütlerlerken neden kendi aralarında düşmanca davranırlar bunu anlamış değilim. Üstelik de biz sade vatandaşlar olarak bu çekişmelerden son derece rahatsızız. Özellikle önümüzdeki mahalli idareler seçiminde bu üslüpten vaz geçilmeli. Daha yumuşak, daha kardeşçe bir üslup tercih edilmeledir.

Elbette bu bu kolay bir yol değildir. Zaten kolay olsaydı, asırlardan beri bütün dinler, bilge insanlar ve filozoflar bunu vaaz etmezlerdi. Kolay olan geçmiş, ölmüş insanların arkasından büyük bir teessürle bahsetmek, onları ne kadar sevdiğimizi hatırlamadır. Halbuki onlara hayatta iken insan için gerekli olan itibarı gösterip de onlardan daha çok yararlansak olmaz mıydı? Almanya'da bulunurken bir işçi kardeşim Almanya'nın Chemmüz şehride mevta bir bayanın mezar taşındaki yazıdan söz etmişti. Bütün hayatı ıztırapla geçen bir bayan hayatta iken mezar taşına: **" Mezarıma çiçek koymayınız, hatta başınızı çevirmeden geçiniz Bütün ömrüm boyunca bir tek kişi benimle ilgilenmedi. Bundan sonraki yapmacık ilginizle beni hiç olmazsa ebedi uykumda rahatsız etmeyiniz."**

Çinli bir bilgin öğrencileri ile büyük bir kabristanı geziyor ve mezar taşlarındaki yazıları okuyormuş. Taşların üzerindeki övgüler adamcağızı düşündürmüş ve demiş ki: “ **Bu dünyanın düzelmesi için biricik çare yaşayanların hepsini öldürmek, ölüleri de diriltmektir.**” Halbuki yaşayanlar arasında da ölüer kadar iyi insanlar vardır. Fakat ne yazık ki biz diriler, iyiler öldükten sonra onları sevmeğe ve takdir etmeye başlıyoruz.

Bütün insanların ağzından düşmeyen ve en çok kullandıkları karşılıklı sevginin temel bir ihtiyaç olduğunda ittifat etmiş olmalarına rağmen şu hikmet ne kadar düşündürücüdür. “ **insanların komşularından nefret etmeğe yetecek kadar sebepler yanında, onları sevmeğe yetmiyecek kadar da dinleri vardır.**” Başkalarından nefret eden, onlara kin bağlayan onları kıskanan fertlerden teşekkür eden toplumların huzur içinde yaşamalarına imkan ve ihtimal yoktur. Toplumların huzur içinde yaşamasının Formülünü de Rabbimiz Fussilet 34: “**Hem iyilik de bir değildir, kötülük de. Kötülüğü en güzel bir şekilde (iyilikle) sav. O zaman seninle kendi arasında bir düşmanlık olan kisinin, sanki samimi bir dost gibi olduğunu görürsün.**” buyurmuştur. Aksi takdirde kötülüğe ve çirkinliğe aynıyla mukabele etmek fertler ve fertlerin teşkil ettiği toplumlarda vesvese, korku ve huzursuzluk artarak devam eder. Muhtaç oldukları huzura kavuşamaz

Hitler ve benzerleri nefretle insanları birleştirmeye çalıştılar. Ama ilahi insan sevgisi karşısında perişan olup gttiler. İnsan hatırı için insan sevilmez Allah hatırı için, Allah değer verip insan olarak yarattığı için sevilir. Sadece insan değil yaratılan canlı cansız her varlık sevilir . Çünkü her varlıkta Allah’ın yaratılış mührü vardır da ondan.

Şunu bilelim ve baştan kabullenelim. Her oyunda, olduğu gibi her seçimde bir yenen, bir de yenilen vardır. Centilmen ona derler ki, yenilmeği kabul eder, hasmının üstün taraflarını kabul eder, maçtan sonra onun elini sikar ve gelecek oyuna daha iyi hazırlanmaya çalışır, mızıkçılık etmez, hakeme küfür etmez. Yenilgisinin sebebelerini araştırır. Ona göre hazırlığını yapar. Yenen de , galibiyetiyle gururlanmamalıdır. Gurur ve kibir şeytanın ilahi huzurdan kovulmasına sebep olmuştur. Bize düşen rolümüzü en güzel şekilde icra etmek ve oynamaktır. Yüce Yaratıcımız,Ulu Hakemimiz bize takdir ettiği rolümüzü ne kadar dürüst oynadığımızı göre hükmünü verecektir.

Ulusal ve mahalli siyasetçilerimizin dokuz ay sonra yapılacak mahalli seçimlerde bugüne kadar kullandıkları üsluplarını gözden geçirmeleri temennisiyle başarılar diliyorum.www.kadirkeskin.net